



Zabayno - humoristična nedeljska priloga „Dnevu“.

### Albanski ples . . .



## Maškarada.

### I.

Od stropa navzdol vise električni lesteneci in čarobno se razliva umetna svetloba po krasni dvorani ter se odbija v različnih refleksih od vijoličasto rožnatih sten.

Vijoliča, podoba in simbol skesanega posta... Čuden kontrast, kajti danes je pustna nedelja. Danes se zbirajo od vseh strani maske v fantastičnih razkošnih ali nedolžno priprostih kostumih, oblekah in rajajo ob zvokih razposajenih godb. Komaj utihnejo akordi na levi, že zazveni koračnica ali valček na desni... in človeku se vžge kri ter pozabi, da ima nahod in pleše kot obseden!

Oh, Pust, oh Pust! Resni ljudje si nataknejo masko, larfo in znore za kratek čas... Vse nori... Državni pravdnik pleše s paznikom iz prisilne delavnice, in policaj se vrti s strogim gospodom cenzorjem, ki ima za ušesi rdeči svinčnik in viržinko ter dovolj kosmatega...

In v paviljonu za šampanjca opaziš krasne dame! Kakor bi se ti sanjalo in bi živel v bajnih, pravljicnih deželah, se izprehajajo krasne vile, liki kresnice v poletnih nočeh...

Na paviljonu je zarisan Helios, bog Solнца, in vejice od jelke obkrožajo pročelje.

Ah, srce se ti žalosti v neznanem hrepenenju, o kojem slutiš samo to, da ne bo nikdar in nikoli utešeno!

Ah, Helios, ah, vejice od Jelke...

### II.

In maske se izprehajajo... in godba siplje poskočne akorde... Od leve, od šampanjskega paviljona pa prideta ekscelencja grof Tisza ter grof Bobrinski. Elastično stopata v lakastih čevljih, Madžar in Rus. Naenkrat obstane ter izpregovori ginjeno.

Grof Tisza: Slavni Francoz Le Bon pripoveduje v svoji knjigi: »Psihološki zakoni razvoja narodov« marsikaj zanimivega. Mene je fasciniral zlasti sledeči stavek: »Kdor hoče biti državnik, se mora znati poglobiti v dušo množic, razumeti njene sanje...«

Grof Bobrinski se kavalirsko nasmehne in odvrne: »Resnično, ekscelencja, Vi razumete sanje množic... Vi ste sploh rojene »Sanjske bukve«. — Množice namreč ljubijo kriminalne romane, sodna poročila in tako dalje. Zato najbrže uprizarjate zmeraj ter zmeraj razne veleizdajniške afere...«

Grofa odideta k paviljonom... in maske se izprehajajo in godba siplje poskočne akorde... Klaverno se priziblje Bog ve od katerega paviljona profesor Oven in mrmra v samogovoru: »Jaz sem zmeraj mislil, da sem lirik, in resnično sem! Zadnjič mi je dejal nekdo, da imam de — liri-um! In zakaj? — Ker sem bral некоč »Vieh« na mestu Volk! Ampak če pogledate volka, opazite, da je volk še več kot živina... Naš volk je zverina... Torej če motrimo vso zadevo utrakvistično, ni bila pomota tako gorostasna...«

### IV.

Godba igra francosko pesem: »Quand l'amour meurt.« = ko umira ljubezen... in od desne pride stara gospa ter jeclja: »Jaz bi šla rada na jug... na solnčni jug pod pomaranče in oljke... pod temno-azurno nebo... pomladi nasproti, ampak... na jugu žive bolhe, stenice in škorpioni! In jaz sem predsednica društva za varstvo živali ter zato ne smem ubijati živali...«

Mlad fant: Ali poznate Oskar Wildejevo balado na Readingu? Wilde poje nekako takole:

Kogar ljubiš, ubij!

O — čujte me vsi!

Mevža ubija s poljubom,

junak z mečem...!»

Stara gospa: Jaz ne razumem tega »vica«.

Mlad fant: To je pa res škoda! Kajti tudi jaz ga ne razumem, dasi sem ga sam skuhal... Morebiti ga zato ne razumem, ker sem zamišljen in raztresen... to se pravi... narobe, moje misli so koncentrirane na lepo, ljubko Je..., ah, saj Vas ne zanima to ime...

### V.

Godba zaigra... »Ferdamana Marjana, ne greš domov...«

Iz ozadja prideta gospod detektiv in eleganten pustolovec, roko v roki.

Detektiv: Tako brihtni se mi zdijo, gospod, oh, saj dovolijo vprašanje!

Pustolovec: O, prosim, na uslugo sem!

Detektiv: Zakaj je Šerlok Holmes tako slaven detektiv?

Pustolovec: Zato, ker je kadil zmeraj vivček ali fajfco... Kajti tobak čisti glavo in pamet!

Detektiv: Jaz pa nisem bil zdaj kadivec. Zato sem imel zmeraj smolo. In zdaj šele vem, zakaj mi reče šef po vsaki blamaži: »pojte se kadit!« O, hvala Vam, gospod! Habe die Ehre!

## VI.

Godba igra zelo navdušeno: »Al' me boš kaj rada imela...«

Iz šamber separeja prideta baron Skerlec in gospa Koalicija... Tesno se objemata. Gospodu baronu plamte oči, toda lepa gospa ga opazuje hudomušno, češ sem mislila, da ste močnejši...

**Baron Skerlec:** Dandanes je moderno pisateljevanje. Tudi jaz bi spisal rad... vsaj eno brošuro...

**Gospa Koalicija:** O železniški pogodbi?

**Baron Skerlec:** Na to niti mislil nisem... Ampak zdaj se je izpremenil položaj, oh, pardon, sem mislil: ples! Prav zares moram enkrat o plesu razpravljati. Vedno govore ljudje: tango, tango, tango. Žalibog, ne poznam tega plesa... Pravijo, da je ta ples pohujšljiv in se ljudje drgnejo ob ženske kot mačke ob gorko peč... Jaz bi prav zares enkrat videl ta ples, da bi ga lahko nazornejše opisal v brošuri...

**Gospa Koalicija:** O jaz poznam neko damo, ki poučuje tango... čakajte, dam takoj naslov: Kamila...

## VII.

Godba igra: »Kratka odeja, dolga je noč...« Od leve prideta Enver paša in nemški general Liman.

**Enver paša:** Meni pravijo, da sem general iz operete... Iz nas se ne bodo ljudje mnogo norčevali! Zato sem Vas poklical iz Berlina, da bom vsaj videl, kako izgleda »ta pravi« general... Saj ste fejest fant! Kaj pa bova inšpicirala?

**General Liman:** Začniva pri haremu...

## VIII.

Od stropa navzdol vise električni lesteneci in čarobno se razliva umetna svetloba po krasni dvorani ter se odbija v različnih refleksih od vijoličasto rožnatih sten.

Kakor na Menzlovi sliki vrve ljudje in se šetajo semtertja. Žalibog kronprinca iz Nemčije ne opazimo... Revez ima angino in je telegrafično pozdravil maskarado... Tudi ne vidimo niti Doriana Graya iz Wilde-jevega romana, niti Edvarda Greya iz Londona... Angleški ministrski predsednik je nedavno povabil na kosilo albanskega princa Vida... Ampak Vid ima izboren apetit. Grey se še vedno praska po glavi in mrmra: »Kje bom jemal, da bom Albancej dajal...«

In maskare se krepčajo pri paviljonih.

Na šampanjskem paviljonu pa je zarisani Helios, bog Solna, in vejice od jelke obkrožajo pročelje...

## Z ulice.



»Pred pustom postanejo močje grozno enostranski: eni so predrzni, drugi dolgočasni. Jaz imam najrajše one, ki ljubijo zlato sredo...«

»Meni so ljubši oni, ki poleg srede ne pozabijo zlatih postranskih stvari.«

## V gostilni.



### Važno vprašanje:

»Pred pustom sem pil, o pustu bom pil — Bog ve, kaj bom delal po pustu...«

### Ljuba Neža!

Pred kratkim sem slučajno zapazil na nekem pokopališču na deželi tale dvoumen napis:

»Tu počiva moj ljubljeni mož v miru — dokler se zopet ne vidiva...«

# Albanski predpust.

Plesni red.



Polka.

Vse muhe so plesale,  
velike in te male.

Komar pa prime en polen'  
pa vdari muho pod kolen'...

Ah, muha je zavpila:  
»Vso kost sem si zdrobila...

»Pojdte mi po padarja,  
po Bertolda iz Dunaja...«

A preden ta priteče,  
že muhi kri odteče...

ta-dram tam tam,  
ta-dram tam tam itd.



Valček.

Tidididldaja  
Banček nagaja,  
Videk pa pleše,  
da se vse trese —  
mjav, mjav,  
kje bom jemav,  
oj, kje bom jemav,  
da ti bom zmiraj dajav.



Četvorka:

»Le za njo, le za njo...«  
(I. t. d. Zmes in druga  
mešanica iz »Ločene žene«.)



Štajerš.

Tridilo — tridilo,  
tri-di-lo — kri-li-lo,  
tri-la-lom — en po-lom  
en — mi-li-jon — kron!  
Tri-li-li tri-li-lom...



Tango.

(z izpremembo la Furlana).  
En, dva tri...  
Vid se je oženil, tralala  
— — — i. t. d.

## Valček II.

Danes je, danes je,  
pustna nedelja,  
lan' sem bil žgancev sit,  
letos pa zelja.

Kaj ti je, ljubi Vid,  
da se tak kujaš,  
saj se Albaniji —  
za ženina ponujaš...  
Tra-trala — tra-trala...  
tralalalija...



Kolo.

Igra kolo v četvero  
i. t. d.

## Kako je našel jezik?

Premožni Marka se je na stare dni oženil z mlado dekle Nežo, ki je pri njem služila. Seveda ljubezni v tem zakonu ni bilo, večkrat pa je žena držala »mulo«, ter po več tednov ni z njim izpregovorila, posebno če je mož posedal v gostilni. Zopet enkrat postane mutasta in ni govorila več dni, ker je mož prišel pijan domov. Nekega večera, ko se vleže »boljša polovica« k počitku, zviti stavec prinese v sobo dve veliki svetilki (kakaršne imajo na deželi navadno v hlevih) in sveti po vseh krajih in kotičkih. Žena kar začudeno gleda ta prizor; jeziček ji »miga«, a še vedno se premaguje. Ko pa naposled posveti mož pod posteljo, ji radovednost ne da miru in osorno zarenči: »Kaj pa tu iščeš?« — On ji posveti nato še v obličje ter se odreže: »Tvoj jezik! Zdaj sem ga pa našel!« ter z glasnim smehom odide. — Tako je Marka ozdravil svojo »mutasto« Nežo. —sl—

Ljuba Neža!

Občinski tajnik, ki je nosil dozdej velike brke, pride prvič s po angleško pristriženimi brkami k trgovcu Kraševna.

»No,« pravi trgovec, »ali si si dal zobe tudi po angleško popipati, da jih nič nimaš?«

Bočki.

## Karneval.

Kakor da z morja  
zapluskal je val,  
si stopil na zemljo  
ti, radosti kralj,  
ej, princ karneval!

Vse norce življenja  
si skupaj nabral,  
in vojsko si svojo  
z veseljem navdal,  
ej, princ karneval!

Zdaj godci godite,  
kdo bi še spal,  
kdor dobre je volje,  
gre z nami na bal,  
hej, princ karneval!

Skrbi in dolgove  
si k vragu poslal,  
kdo v takih bi časih,  
se upnikov bal,  
kaj, princ karneval!

»Ljudje, zdaj živite,«  
to geslo si dal  
in luči čarobne  
nam v noči prižgal,  
živio, karneval!

Po mestu, deželi  
drvi se naval —  
ej bratci, kdor pade,  
ta zopet bo vstal —  
halo — karneval!

Na sredo pepelno  
slovo bo jemal —  
ko nam bo vse žepe  
izpraznil do tal —  
oi princ — karneval!

## Zvestoba.



»Gospod doktor, pred četrtr ure ste mi obljubljali večno zvestobo, sedaj mi pa pove sestra, da imate že Trdinovo Slavo.«

»Gospodična, tisto pa varam.«

## Smola.



»Na maškeradi bi bilo zelo prijetno, ko bi človek ne imel to smolo, da se cel večer poljublja — s svojim lastnim možem.«

## Čuden aparat.

### Najnovejši izum.

Važno za brivce:

Prvi brivec: »No, kaj tacega, da bi postal ti kdaj tako slaven izumitelj, se ne bi nadejal nikdar.«

Drugi brivec: »O, to je malenkostna reč. Delal sem res skoraj deset let ta aparat in stalo me je tudi nekaj tisočakov. Pa to se mi bode že še obrestovalo.«

Prvi brivec: »Kako pa izgleda ta tvoja mašina?«

Prvi brivec: »Hm, hm, veš, to je jako komplicirana stvar. To je takšen velik aparat, v katerem je vse polno nožev, ki režejo in strižejo. To se potem natakne na glavo, zavrti se in v pol minute je človek obrit in ostrižen.«

Drugi brivec: »Izvrstno, to je skoraj nemogoča iznajdba. Torej ti postaneš res slaven in bogat. Ubogi brivci, vsi bodo falirali. To pustiš seveda patentirati?«

Prvi brivec: »Seveda, — ampak — poslal sem stvar že pred letom na patentni urad. Včeraj pa sem dobil odgovor, da tega ne morejo patentirati, zato, ker si ne upa nihče dati glave v ta aparat. Zato pa so poizkusili s prašičjo glavo, a poizkus se je slabo obnesel. Aparat je namreč vso glavo razrezal...« Š. A.

## Ljuba Neža!

V naši preljubi domovini (Avstriji) je že tako velik obseg »morale«, da sedaj o pustu zapirajo ljudi radi zabave, ker si dovoljujejo z majhnimi peresnimi meteljci (ki stanejo le 20 vin.) pobožkati tu in tam kako gospodično. Tango je prepovedan, ta nedolžna šala je prepovedana. Bog zna, da ne prepovejo še poročenim možem svoje soproge držati pod pazduho.

## Ljuba Neža!

K vaškemu skopuhu Matiji pride pobiralec darov za cerkvene zvonove.

»No, Matija, daj, daj par kronic za nove zvonove,« pravi pobiralec skopuhu.

»Kaj, jaz že ne dam niti vinarja,« odgovori skopi Matija.

»Ti pa zvonili ne bodo, ko boš umrl.«

»Mi naj pa ropočejo,« odvrne Matija. Bočki.

## Kovačeva logika.

Župnik: (pridiga o peklju): ...in v tem ognju bo vedno in vedno gorela vaša duša, pa ne bo nikoli zgorela.

Kovač: (sam pri sebi): Ali je duša pretrda, ali pa je ogenj preslab.

\*

Zdravnik: Vaš soprogo potrebuje miru, miru in zopet miru.

Gospa: Toda mene noče poslušati.

Zdravnik: To ima popolnoma prav.

\*

Učitelj: Imenuj mi kakega sesalca!

Učenec: Pijavka.

## Prazen trud.



»Človek si nabavi drago masko — pa zastonj...«



### Dober odgovor.

Srečali sta se dve botri, Špela in Mica. Špela pravi: »Veste, botra Mica, kaj se mi je danes ponoči sanjalo? Imela sem polno glavo uši.« — Botra Mica: »Veste botra Špela, kar hodi podnevi človeku po glavi, to se mu po noči sanja.«

### Ženin, ki ljubi godbo.

»Ali ljubi tvoj ženin godbo?« — »Če jo ljubi? Pleše, kakor jaz žvižgam.«

### Janezkova logika.

»Mamica, ali je res, da nismo nič drugega kot prah?«

»Gotovo, sinko, gospod župnik ponavlja to vsako nedeljo pri pridigi!«

»Kaj pa če dežuje, ali je potem človek blato?«

### Nova doba.

Gospa (se razkači nad kuharico, ki prinese prepozno pivo): »Če bodeste ostajali za vrati, boste kmalu leteli —!« Mica (vsja vesela): »Kdo pa je povedal milostljivi gospe, da je moj ljubček p i l o t?«

### Zakaj joka?

»Ne jokaj, Janezek, mamica pride takoj,« je tolažila teta porednega Janezka. — »Ja, saj ravno zato jokam, ker je šla po palico.«

### Oče v kleti.

»Kje pa je oče?« je vprašal gost, ki je stopil v krčmo in dobil tam gostilničarjevega Jožka. — Jožek: »Oče je v kleti in dela vino!«

### Adam in Eva.

Dva otroka gledata sliko Adama in Eve. »Kateri pa je mož?« vpraša deklica. — »Kaj morem vedeti, saj nista oblečena!« je odvrnil deček.

### Nima razuma.

Prvega aprila je pritekel fantek k trgovcu in zahteval za en krajcar razuma. — »Ga nimam!« je zarentačil trgovec. — »Saj jaz sem doma to takoj povedal,« se je oglasil fantek.

### Platonski greh.

O n a: »Moj najnovejši ljubimec me ljubi samo po platonsko.« —

Nje tovarišice: »Kaj, take grde reči uganjate!«

### To je kaj drugega!

Gospa: »Marija, z vami nisem prav nič zadovoljna. Držaji na stopnicah so zopet vsi zaprašeni. To je škandal! Le pogledajte v drugo nadstropje, kako se tam pri Majerju, svetijo držaji.« — Dekla: »Ja, milostljiva gospa, to je pa nekaj drugega! Pri Majerju pa imajo tudi troje otrok, ki se cel dan vozijo po držajih nizdol.«

### Točen odgovor.

Poročnik: »Kakšen mora biti vojak, ki hoče, da bo pokopan z vojaško častjo?« — Vojak: »Na vsak način mrtev, gospod poročnik!«

### Zamazane hlače.

Mati: »Janezek, Janezek, kakšne imaš zopet hlače — vse so zamazane. Gotov si padel v travo.« — Janezek: »Jo je že krava pojedla, mati!«

### Izjava.

Vsem onim, ki so na moje ime delali dolgove in vsem onim, ki so kaj dajali na moj račun, izjavljam, da za te dolgove nisem plačnik.

Kurent Predpust.

### Izjava.

Da ne bom svojim upnikom provzročil novih stroškov, izjavljam, da sem do 1. prih. . . vsa plačila ustavil.

Udani

Žan Plesač.

### Naprodaj je

dobro izvežbana policijska psica



• Poizve se v Kranju.

## Predpustni maček.



On: „Ko bi bil . . . če bi bil . . . ako bi bil . . . recimo, da bi bil . . .  
v slučaju, da ne bi bil . . .“

Maček: „Ja, je, ji, jo, ju, pa je že biloooeau . . .“